

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

יום חמישי 21 מאי 2015

ס"ע 7607-04-15 כהן נ' עיתון ישראל היום
בע"מ

מספר בקשה (رقم الطلب): 1

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשהمُصادقة على تسجيل طلب

ניתן אישור כי ביום (نُصادق بهذا أنه في يوم) 21/05/2015 בשעה (بالساعة) 17:22 הוגשה בקשה מסוג (قُدم طلب من نوع): כללית, לרבות הודעה/כתב תשובה לכתב ההגנה

בתיק (بقضية) ס"ע 7607-04-15 כהן נ' עיתון ישראל היום בע"מ.

מספר הבקשה הוא (رقم الطلب هو): 1.

בכל פנייה לבית המשפט בנוגע לבקשה זו, יש לציין את מספר הבקשה.

كُل مراجعة للمحكمة المتعلقة في الطلب عليك أن تذكر رقم الطلب.

שחר כהן, ת.ז. 35811041

ע"י ב"כ עוה"ד תנוך ארליך, ו/או דניאל מור ו/או שגיא דותן
ו/או קובי צדיק ו/או חנן קזאז ו/או אורלית קשטן ו/או אורן מור
מרחוב בגין 7, רמת-גן 5268102

הנתבעת

טלפון: 03-6127373; פקס: 03-6127279

- נ ג ד -

עיתון ישראל היום בע"מ, ח.פ. 513942151

ע"י ב"כ הרוביץ, אבן, אוזן ושות'

מרר' בן-גוריון 2, ב.ס.ר. 1, רמת-גן 52573

הנתבעת

טל. 03-7553855, פקס. 03-7553856

כתב תשובה לכתב ההגנה

1. התובעת מתכבדת להגיש כתב תשובה לכתב ההגנה.
2. מובהר כי הטענות העובדתיות המהותיות שבכתב ההגנה מוכחות ושנויות במחלוקת, ואין באמור בכתב התשובה כדי להוות הודאה במאומה מן האמור בכתב ההגנה, אלא כדי לחדד את מידת מופרכותה של הגנת הנתבעת. כתב תשובה זה בא אפוא אך להוסיף ולא לגרוע מכתב התביעה.
3. נקדים ונבהיר, כי התובעת רואה בחומרה רבה את צירוף תוצאות בדיקת הפוליגרף ללא הסכמה לתיק בית הדין (נספח 1 לכתב ההגנה), בהיותן ראייה בלתי קבילה בעליל.
4. כאילו אין די בכך, "מומחית" הפוליגרף מעלה "השערות" מדמיונה לגבי מה "יתכן" שאירע, או לא אירע; "הקיימת, או חלקית חלוסי". "יתכן" שמוטב שבודקת הפוליגרף תפצח בקריירה חדשה כמשוררת. מכל מקום, סברותיה על מה ש"יתכן" שאירע, לא זו בלבד שמקומן לא יכירן בבדיקת פוליגרף מקצועית באשר היא, אלא הן מלמדות בעיקר על מטרתה האמתית של הבדיקה, בדיוק כפי שנטען בכתב התביעה, להפוך את התובעת לשעיר לעזאזל בפרשה דנן, ואחת דינן להיעלם מתיק בית הדין הנכבד.
5. עוד נוסיף להקדמה זו, כי בין אם מדובר במיסקונספציה, תפיסה שגויה, של הנתבעת את הפרשה, ובין אם הדברים נטענים באופן לא נכון במכוון, שרשרת האירועים שהביאו לפיטוריה שלא כדין של התובעת אינם בעקבות "הדלפה של חומר מהמערכת" כנטען בסעיף 7 לכתב ההגנה, ואף אינם בגין הדלפה של "מידע פנימי אל מחוץ לעיתון". להדיים. "ההדלפה", שלתובעת אין יד ורגל בה, היא של דברי הברכה שבירך עורך הנתבעת את התובעת לרגל יום הולדתה. הפכנו והפכנו בכתב ההגנה ועל אף כל מאמציה ליצור מצג של "הפרת אמון" שהפרה כביכול התובעת, לא עלה בידי הנתבעת להסביר, מהו ה"חומר" או ה"מידע" הפנימי ש"הודלף" כביכול.
6. חמור מכך, לאורך כתב ההגנה כולו מתעלמת הנתבעת מן העובדה הבסיסית, שאינה יכולה להיות שנויה במחלוקת, והיא שמי שצילם את האירוע, על דעת עצמו, מבלי שהתבקש על-ידי התובעת, הוא מר אלי לאון, כתב דסק החוץ של העיתון, עובדה המהווה, לכאורה, לפי טענותיה של הנתבעת עצמה, הפרה "חמורה" של הסכם העבודה עם הנתבעת, ולמרות זאת שעה משערות ראשו של מר לאון לא נפגעה בשל כך.

7. זאת ועוד, כיוון שמר רגב, העורך הראשי, ידע שמר לאון נוהג לצלם אירועים מסוג זה, אזי בישיבת המערכת הקרובה שלאחר האירוע שאל מר רגב את מר לאון במישרין אם הפיץ "סרטון כלשהו" מארוע הרמת הכוסית, ואלי לאון השיב בשלילה.
8. למרות כל אלה, ועל אף שכבר ברור גם לנתבעת כי מר לאון הוא זה שצילם את הארוע, הוא ממשיך בעבודתו אצל הנתבעת עד עצם היום הזה. כך שאם ב"הפרת אמון" עסקינן, זו אינה יכולה להוות עילת פיטורין כדין, לאחר שהנתבעת עצמה בוחרת להתעלם הימנה כשהדבר נוח לה.
9. בניגוד מוחלט לנטען בכתב ההגנה, השיחות הנזכרות בסעיפים 11-12 לכתב ההגנה התקיימו מיוזמתה של התובעת. עובדה זו לבדה משמיטה את הקרקע תחת הטענה בדבר "הפרת אמון". וכך, במהלך השיחה מיום 12.12.2014 מר עמוס רגב היה כולו רשף וגיצים והילך על התובעת אימים. מבולבלת ונסערת, מסרה התובעת, עדין מיוזמתה, כי קיבלה את הסרטון ממר אלי לאון והפיצה אותו בין חברים. לכשנרגעה והתעשתה, שוב פנתה התובעת מיוזמתה(!) לקצין הבטחון וסיפרה כי הסרטון נמסר גם למר עמית לוינטל כתב ספורט בעיתון עצמו, שוב, רק שלא "נתבלבל עם העובדות". החלפת מידע בין שני עובדים באותו מקום עבודה, אפילו כל האמור בכתב ההגנה היה נכון, והוא אינו כזה, אינה יכולה להוות הדלפה "אל מחוץ לעיתון", וממילא אין בה כל רבותא.
10. הנה כי כן, ההמצאה לאחר מעשה לגבי "הפרת האמון השניה" אין בה ולא כלום, לא דובים ולא יער.
11. האמור בסעיף 16 לכתב ההגנה כאילו התובעת עדכנה את מר לוינטל בנוגע לשאלות שאותן נשאלה בסמוך לאחר יציאתה מן הבדיקה הוא (1) אי-אמירת אמת כפשוטה (2) אפילו היה בו אמת, אין בו הפרת אמונים כלשהי.
12. גם הטענה שבסעיף 19 לכתב ההגנה, כאילו התובעת הדליפה את מכתב השימוע למר משגב (או לכל מאן דהוא אחר) אינה אמת. להד"ס. התובעת לא פגשה את מר משגב מימיה, לא שוחחה או התכתבה עמו, ומעולם לא היה לה קשר ישיר או עקיף עמו. יש גבול לכמות ההאשמות הכוזבות שיכול בעל-דין להטית.
13. האמור בסעיף 21 לכתב ההגנה הוא המשך ישיר להתנהלותה המבישה של הנתבעת. כעת היא "לא יודעת אם התובעת מסרה לה מידע מלא". גם התובעת אינה יודעת אם יש אמת, למשל, בטענה שמר רגב מעביר מדי יום לצנזורה ואישור מוקדם של רעיית ראש הממשלה את כותרות העיתון בטרם יציאתו לאור. אלה הם החיים. מכל מקום, מה שהנתבעת "אינה יודעת" אינו מעניינה של התובעת.
14. בניגוד לנטען בסעיף 47 לכתב ההגנה, התובעת לא הדליפה מאומה בנוגע להליך הפיטורין. גם כאן, הטחת ההאשמות הבלתי-ראויה לא תועיל. עוד תטען התובעת בהקשר זה, כי האמור בסיפא לסעיף 47 אינו ממין העניין. התובעת דן אינה בעילה של לשון הרע. הסעד המבוקש בסך של 12 משכורות מגלם בתוכו בין היתר, את הפגיעה, שלא יכול להיות ספק בקיומה, גם בשמה הטוב של התובעת, בכך שנגררה שלא בטובתה לפרשה דן.
15. אשר על כן, מתבקש כבי בית הדין לקבל את התביעה ולחייב את הנתבעת לשלם לתובעת את סכום התביעה, וכן את הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד.